

6. szám.

Febrar 8-án, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
 Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
 Előfizethetni minden postahivatálnál és könyvárusnál.
 Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

Garibaldi ebédje.

(Genrekép.)

Javában folyt a had; viadal, diadal:
 Ezer vitéze volt, mind hős, mind fiatal.
 Puskát adott nekik, hanem fizetést nem,
 Lopni meg tiltva volt kemény rendelésben;
 Hanem harezolt kiki a maga kenyerén
 S a jó katonánál koplalás az erény.
 Volt a vitézek közt nehány magyar fiu,
 S a magyar, mint tudjuk, szereti, a mi jó.
 Megteszi, hogy *kettő helyett* verekedjék,
 De nem szereti, ha *kettő* eszik *egyért*.
 A magyar fiak közt volt egy kapitánya:
 Egyszer a kapitányt oda invitálja.
 „Ebédeljünk együtt.” — „Jól van.” — „Itt az asztal,
 Tessék, csak a gyepre!” — a vezér marasztal.
 „Mindjárt jön az ebéd; itt van a zsebemben,”
 S kihúzza marokkal, — a vendég megszeppen.
 Kihúzáván zsebéből egy marék zöld babot,
 Ketté töri, s neki is ad egy darabot.
 „Mi ez?” — szól a vendég. — „Mi-e? Hát az ebéd!”
 „Jó lesz csemegének; de hát nem jön egyéb?”
 „Hát mi kellene még? nem elég két féle?”
 Egyik a bab héja, a másik a béle.“
 „De már tisztelem azt, akkor gyerünk hozzám,
 Az én ordinánczom még jobban gondoz rám;

Jöjjön jó vezérem ön ebédre velem.
 „No hát menjünk oda.” Ráállt nagy hirtelen.

„Kakas öcsém” — monda: mi ebédet csinálsz?
 (Mert hát hogy Kakasnak hitták az ordinánczt,
 Hevesi gyerek volt, ugyan messze került,
 De az „egri nevet” viselte emberül.)
 Kakas öcsém szépen szalutált és monda:
 „Gyöngye malaczpörkölt van a bográcsomba.”
 A vezér szigorú szemöldököt ránczolt,
 Gyanúsán ránézett, s haragosan rászólt:
 „Hol vette ön ezt a malaczt?” — „Tábornok!
 Engem úgy segélyen, hogy igazat mondok.
 Nem loptam; úgy jutott kezemre a malacz.
 Ajándékba köté nyakamra egy olasz!”
 — „Mit? olasz? Malaczt adna ajándékba?
 Ily eset felróva nincs az annalékba.”
 „De úgy van, higgye el énnekem a vezér,
 Nem e kis koczáért beszélék, nem ezért,
 Hanem mivel igaz: olyan jó paraszt volt;
 Ugy megölelgetett, majd hogy nem marasztalt;
 Még azt is kérdezte, hát Kossuth ur hogy van?
 Tiszteli, azt mondta: — hogy neki átadjam.”

Elnevette magát erre a tábornok,
Megboesájtott neki, a könyje is csorgott,
S aztán csak hozzáült, s velük együtt tarta,
Ha hazudott Kakas, az ő lelke rajta!

* * *

Az az ezer vitéz hősi vezérével
Dicsőséggel megtelt, s majd elveszett éhhel:
Sok éhet, sok szomjat, sok inséget kiállt;
— Hanem meghódítá a két Siciliát.

K-s M-n

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

No hat! van nekünk isz pirozs könyv. Ne mondhatnak csunya tigrisek, ho y nem kapunk semit. It van praemium azoknak, kik jól feleltek. Mozsđ mar elinekelhetünk: „Mi kel egyib, mint ifjusag? Pirozs könyv is pirozs fauteuil?”

Hogy mi van pirozs könyvbe, aszt nem megírok; mert ugyízs tudok, hogy Üstöközs fogja belüle közölnyi extractumot; abul majd megtudnak aszt isz, a mi lehetne b ne.

De csak kicsi hija multa, hogy tigrisek rosz magaviselete minyajunkat meg nem foszta ezen praemiumtul. No iszen majd kaptunk volna mink nem pirozs könyvet, hanem consilium abeundi.

Mar halotunk fülhegyel, hogy egy vakacio- napon tigrizs-primanusok összebeszéltek, hogy csínyainak professoroknak juxot: fognak matheseos professort megkirdezní, hogy miirt egy az, a mi kető? is, hogy „a mi kettős, miirt nincs anak két fele?” E nem ehg. Az elen isz conspiráltak, hogy fognak poseos praeceptort, a ki tanitya nekünk közözsügyi mythologiat azal megakasztanyi, hogy Vulcanus, a fegyvercsinyalo hadügyminiszter miirt tartozik Dii *majorum gentium* közí? mikor aszt mink szeretnink *Deus minorum gentiumnak*, magunknak; elig mar ha közözs Mars Armeobencommandot viszi Olympuson.

No ez veszedelmezsz attentatum! A dualismust taganyi! hisz ez dogma! Hisz ez anyi, mintha trinitast tagadna valaki. Azirt pedig sonica megigetninek eretnekeket maglyaban.— Mink, kik hiszünk trinitazsban, dualismust mar $\frac{2}{3}$ risznyi erővel elhíhetünk: nem ke! aszt magyaráznyi, csak elhinyi.

Hat mig egy *Deus majorum gentiumot* egy apro nipek isteninek degredalnyi! E meg plane titani vakmerőség!

Mi lesz ebül, ha ez így megy?

Hiszen ha eszt megtud herzeg Grandmot, títintt öszepakol, is szalad haza Paritazsba, vagy mit mondok, a Parizsba.

No de nem kel filnyi. Id van Zebulon.

Mondok mieinknek: „ezer mar cseleketünk mi aszt a fain trifat tigrizseknek, hogy mikor mirgezs interpelatioval meg akartak rohanyi miniszterünket, elloptunk tülük studiumot, is magunk interpelaltuk ugyanaszt miniszter urtol, s mikor asztan miniszter ur megfelelte raja: aszontuk, meg vag, unk eligedve.“ Tigrizs asztan csak hiaba kiabalt, hogy neki isz ipen az a kirdizs volt a nyelvin, de ő nines megelígedve, nem hite el neki senki.

Mozsđ isz ugy let. Inditvanyom let elfogadva; is mikor matheseos profesor ur kirdisünkre megmagyarázot, (nem nimetezet, de *magyarázot*) hogy az egy azirt kető, mert nem harom, is a ketős-nek azirt nincsen két fele, mert ha volna, mind a kit fele egy volna; mar pedig egyik fele sem egy, hanem csak fél, is így csak masod magaval egy, is így ipen azirt egyes, mert ketős.

No a ki mig eszt se nem megirtete, anak mar aszt in se tud. ik joban megmagyaráznyi.

De mig szeben volt megadva felelet profesor urak által mythologiai scrupulusra. Vulcanus, a hadügyminiszter, mindig *majorum Gentium Deus* volt, mert az kisziti menyköveket Jupiternek. Ez bene van az antiquitates romanae-ban vilagosan. A Dii *minorum gentium*, (tudniüllik a mieink): Hercules, a ki az Augias istalojat tisztítja, Sisyphus, ki az egyezkedizs küvit fölhengeríti, mikor mindig legurul, a danaidak, kik feneketlen hordoba steuerzuschlagot töltenek, Midas, kinek kezibe minden arany papirosa valik, is vigezetre Charon, ki elkarhozot lelkedet Lajtha (olvasd Lethe) vizen által szalít.

No mar ere lehetetlen volt aszt nem mondanyi, hogy meg vagyunk vele eligedve! Had tigrisek mi csinálhatak? Kinytelenek voltak

elismernyi, hogy e bizony mythologianak töki-
letezs mythologia, s így ök isz meg ; vanak vele
elilegedve.

Ilyen nagy bajt csináltak nekünk iten.

De nem isz elhozunk tüket töbet, csak
mozd ezzer hazavihesük a nélkül, hogy vala-
mijük eltörjön.

Hanem mozd következik nekünk erőzs ri-
gorosum. Megexaminálni közözsügyi budgetet.
Nehiz dolog nagyon. Mikor orszaggyülsen meg-

szavazom adot, meg van nekem az a megnyug-
tato öntudat, hogy abul a pinzbül orszag in ne-
kem isz csak majd fizeti valamit (legalab fizet-
heti, ha irdemeket ezzer elismer), de megsza-
vaznyi olyan szaz meg husz miliomokat, a mik-
rül bizonyosan tudom, hogy soha semí esetre
se nem kapok in abul egy piczulat sem : ez re-
tenetezs öntudat! Ha csak it nem fogjak enge-
met közözsügyi tolmacsnek!

alazatos szolgálja

Tallerossy Zebulon

Jeles tanácsok

egy politikus számára, ki gyorsan kíván feljutni az
ugorkafára, s onnan nem egy hamar leszállani.

(Holmi régi kalendáriomból kiirogatta *Csipkedy Vidor.*)

Először és mineenekelőtt: ha böles politikus akarsz
lenni, azon kell iparkodnod, hogy mennél nagyobb szá-
már lehess. Mert lásd, a számár igen derék állat, s az-
tán még azon kitünő tulajdonsága van, hogy legjob-
ban képes fölfelé mászni a föld minden állatai között.
Ezen megbecsülhetetlen jellemvonását még eddig
egyetlen természettudós sem vonta kétségbe.

Másodszor: ha pedig egész biztosan akarsz előre
haladni, vedd szivedre szerelmes barátom azon igen
régí közmondást, mely szerint leghelyesebb a középut.
Azaz: ne légy se conservativ, se szabadelvü, ne légy te
semmi, s úgy bizonyára igen sok lesz belöled. Ezen
tanácsomat kiválólag figyelmedbe ajánlom.

Harmadszor: A papság igen kényes dolog, de
Róma még kényesebb. A mit evvel mondani akarok,
nem egyéb, mint, hogy fejleszd ki oly ügyesen látérzé-
kedet, hogy ott is, a hol sötétség van, napot láthass. Ez
sem megvetendő figyelmeztetés.

Negyedszer. Ha már csakugyan előre akarsz ha-
ladni, tanulj meg előbb hátrafelé complementirozni;
de vigyázz, mert a salonok fényes deszkáin egy sikam-
lós ballépés is könnyen bukásodat okozza. A mint lá-
tod, ezt is jó, ha előre a fejedbe veszed.

Ötödször. Mindenütt és mindenféle körülmények
között légy szemes, vagy a mint szükség, szemtelen
is. (Itt a lap egy darabja el volt szakitva, s azért nem
vettem ki, melyiket fog kelleni nagyobb mértékben
gyakorolnod.)

Hatodszor. Ha akarod, hogy jó dolgod legyen,
csinálj vig pofát a roszhoz is. A szölő ma saványu, hol-
nap megérik és édessé lesz.

Hetedszer. Ne légy szeles, de azért változnak az

idők elég korán, vedd észre, honnan fúj a szél, hogy
azonnal köpenyeget fordithass elébe. — Szóval ugy
intézd sorsodat, hogy mindig legyen mivel *takaródnod*.

Nyolczadszor és utoljára: ha igazán böles politi-
kus akarsz lenni, azzá csak ugy lehetsz, ha mennél ke-
vesebbet fogsz politizálni; mivel a világ azt tartja,
hogy nem jó orvos az, ki maga szedi be a gyógyszer.

Nemzetközi dal, azaz: Lyrai mis-más,

mit alólirott poéta, — buzdulván több újabbkori *költér*
dicső példáján, — a cosmopolita irány kézzelfogható
jellegzésére és jellemzésére, egy istentől megátkozott
órájában tizenkét élő és holt nyelvből összekotyvasz-
tott; — és azt, mint az általános *megérthetelenség* szin-
vonalára törekvő újabb költői iskola remekét, eszmé-
nyileg magasztos netovábbját, ezennel legajdolja, u. m.:

Lágyan weh'n the esti Lüfte:
Megpenditem a guitart,
Si je vous jen cantar' wüste
Laughing maiden of my heart.

Prihod' Prihod' vosučna píseň!
Pour ma belle donne un cadean;
Hadd zenegje minden izem:
„Zoo muv sač ara paw.“

Veni, musa! — cum amore
Führe mich an deiner Hand;
Jas! sukar szal, o, csajóré!
Mais qui c'est qui vous me rende?!

Shall I linger? — und warum das?
Consolare non puó!
Ó, ciego que appuntas . . .
Cine mintye: ko é tó?!

et cetera graeca.

Sunyi.

A mogyoró bokr.

(Érzékeny románcz.)

Mogyorófa bokr zöld erdő aljába
Szép hajlós vesszőket nem terem hiába.

Boldog szeretőkre nyugodalmas árnya,
S legelő kecskékre zöld lombját kitarja.

Mogyoró ha érik, azt itczével mérik,
De a hű szerelmet csak cserében kérik.

Vigan hazatérnek a mogyorótőrül,
Semmit sem gyanitva gonosz jövődőrül.

Fogják a katonát, vigan verbuválnak,
Jó Matyi is felesap, s viszik katonának.

A katonaelet Matyinak nem tetszik,
Odább áll a löcscesel, még nem is kéredzik.

A mogyoró bokor.

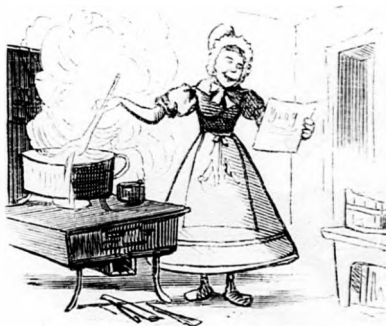
„Tyhü, szapperment! itt van! fölkiált a frájter,
Egy patrontás, kiből hiányzik a fráter!”

Jó vásárja lészen most azoknak itten,
Vitéz katonaság van épen vizitben.

Utszu mind utána, csipd meg, fogd meg, kösd meg,
Futnak is utána katonaszököttnek.

Jutka regényhősnő szakácsnőt képvisel,
Főzéshez nem ért, de bő krinolint visel.

Hideg szél füttyörész a lombtalan ágon,
Mogyorópálcázakat öreg ember vág ott.

Menekülő legény nem találja bokrát,
Azt kivágták, őt meg mindjárt nyakon fogják.

A mogyoró bokor.

„Itt tartánk majálist, itt főzött ő levest,”
Kap kadenciának rá egy pár nyaklevest.

A mogyoró gallyak susognak a légben,
Nem hajnali szellők lebegtetik épen.

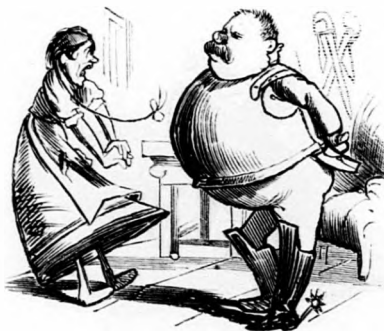
Jutkának *interim* van most egy vasasa
Görbe a bajusza, gömbölyü a hasa.

Egyszer csak hallja a lány, hogy a deresen
Régi szeretője jajgat keservesen.

Dobja a serpenyőt, a rántás mind kidül,
Pardont kérni siet ő nagy kegyelmitül.

Vasas örmesternek szívhártyája vastag,
A lány könnyhullása meglágyítja aztat.

A mogyoró bokor.

Megadják a pardont. Kicsit el is késett,
Vakarja a helyét Matyi az intéznek.

Matyi obsitot kap Jutka közbejártán,
Svadrón megy; — örmeister zokog, mint egy ártány

Jövő évre megint kizö'dül mogyoró,
S így nő rajt' Jutkának menyasszony koszoró.

Kivonatok a piros könyvből.

Alapelv: — minthogy a háborúhoz pénz kell, az pedig nekünk nincs, annálfogva ernyedetlenül a béke fenntartásán munkálódunk, hogy aztán legyen pénzünk mivel háborút kezdeni.

I. Fejezet.

A luxemburgi ügy.

A kinek nem volt elég egy sütésből egy lepény, az menjen Luxemburgba Schleswig-Holsteint fogni. A franciaországhoz való viszonyaink egyébiránt annyival előnyösebbek, a mennyiben a neki teendő szives szolgálatokért már *előre* megkaptuk tőle a kifizetést Solferi-

nónál; nem *utólagosan*, mint a poroszoktól, a kik csak „*gegen Nachname*“ küldték meg a Dannewirke árát. Szives rábeszéléseinknek sikerült rávenni a francia kormányt, hogy a chassepots puskákat előbb valami *Kleingeschaeftben* próbálják ki, mielőtt valami Tauschhandelt kezdenének vele valami *engrossistával*. E figyelmeztetésünk sikeres volt.

A római ügy.

Miután elismert dolog, hogy Róma *Franciaország*nak *kiegészítő része*, legkisebb megütkezést sem okoz nálunk, hogy ott francia katonákat találunk. Az olaszok ugyan abban a

balhitben vannak, hogy Róma Olaszországban fekszik; hanem e tévedésükből *Mentana* alatt *momentana* kigyógyításban részesültek. Részünkről mindazon *áldásokat*, miket a szent atyától kaptunk, *fiúi áldások* alakjában sietünk neki tetézve visszaküldeni; de egyébbel nem szolgálhatunk. Ajánlhatnók a *delegatióinkat* a két egymásba gubahodott birodalomnak a *közösügyeik* rendbehozatalára; mihelyt a mieinkkel készen lesznek. Egyébiránt esodálkozunk rajta, hogy az olasz kormány a legnagyobb erőfeszítés mellett sem bír a veres ingeseivel. Már nyolcz esztendeje, hogy rebelliskednek. Nálunk ennyi idő alatt, megmutatnók, hogy vége lenne a veres ingnek — és — *mindenféle ingnek*. Egyébiránt igen könnyen megoldhatná Napoleon ezt a római kérdést; épen úgy, mint a velenceit. Ajándékoztassa magának Rómát a pápa által, s aztán engedje azt át ő az olaszoknak; a hogy velünk tett.

A keleti ügy.

A mi pedig szeretett szomszédainkat, a törököket illeti, azokról legercorrectebb diplomaciái kifejezéssel annyit lehet mondanunk; hogy az ördög hozta őket ide a szomszédságunkba. A míg erősek voltak, addig a hátunkon hordtuk őket, most meg, hogy elgyengültek, hát az ölünkben kell őket hordanunk. Hogy classicus hasonlattal éljünk, úgy vagyunk Törökországgal, mint a fiakker lovát kerülgető s. huszterfiu: nem attól félünk, hogy megrúg, hanem attól, hogy ránk dől. Ezelőtt tizenkét esztendővel kiadta neki Europa doctori fakultása a visum repertumot, hogy e bizony még eleven, csak hogy nem igen kedvező neki a klíma, s azóta nem gyógyítja magát. Attól félünk, hogy meghal, s még nekünk testálja valamelyik tartományát, sub beneficio inventarii, a mitől az isten őrizzen meg bennünket. Nem régiben e rozszant épület-halmazban tűz ütött ki, melyet vízbőség miatt (tenger van körülötte) nem lehetvén eloltani, jónak láttuk azt tanácsolni a török atyafinak, hogy a szomszéd házak tetejeit jó eleve szedes-

se le, nehogy azokra is átesapjon a tűz. E modern tűzoltási rendszer acceptáltatott. Több rendbeli erélyes sürgetéseinkre végre elhatározta magát a magas porta azon belátásra jutni, miszerint azon illedelmes választ adja az európai nagyhatalmaknak, hogy a kinek nem tetszik vele együtt lakni Európában, az menjen ki innen, ő nem tartóztatja: mely udvarias és előzékeny válasz jelenleg alapul szolgál jövődő sikerdús alkudozásoknak, melyeknek eredményéről nem mulasztandjuk el a tisztelt delegatiót rögtön értesíteni három hónappal azután, hogy ugyanazokat minden ujságban olvashatták, csakhogy piros tábla nélkül.

Moldva-oláh ügy.

Tudomásunkra esvén, hogy Oláhországban több *osztrák alattvaló zsidó* kifosztatott; e miatt erélyes előterjesztést menesztettünk arra le, melyre azonban azon megnyugtató választ kaptuk, hogy az illető alattvalók részint *zsidók* voltak ugyan, de *nem fosztattak ki*, részint *kifosztattak* ugyan, de *nem voltak zsidók*, s mindkét esetben maguk is *önként beleegyeztek*; annál fogva teljes elégtételt szereztünk magunknak.

Szerb ügy.

A szerb kormányt pedig barátságosan figyelmeztettük, hogy valamiképen azt ne gondolja, hogy most megint elkezdődik a 48-diki campagne; azért, hogy a magyarok alkotmányt kaptak.

Orosz ügy.

Végül Muszkaországnak szivélyes köszönetet szavazunk azért a barátságért, hogy addig ijesztgette a magyarokat emissariusaival, a míg bejöttek a delegatzióba. Most már nem kívánunk ez artikulusból többet.

Hitelesen extrahálta Kakas Márton.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országút 18. sz. 2-ik emelet)

Nyom. Emich G. m. akad. nyomd. Pesten. 1868.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Folák.*